

บทที่ 4

กฎหมายของชาวยิว

กฎหมายลายลักษณ์อักษรที่เก่าแก่ที่สุดในโลกเป็นกฎหมายของชาวบาบิโลน ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี 2300 ถึง 1800 ก่อนคริสต์ศักราชคือปี 1765 หรือ 1700 กฎหมายนี้มีชื่อเรียกว่าประมวลกฎหมายพระเจ้าฮัมมูราบี ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทก่อน

ต่อมาอีกประมาณ 500 ปี ได้มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรเกิดขึ้นกับชาวฮิบรู หรือยิวอยู่ระหว่างปี 1275 ถึง 586 ก่อนคริสต์ศักราช คือประมาณปี 1200 นั่นเอง เป็นกฎหมายของชนชาติยิว ปัจจุบันเรียกว่าอิสราเอล ชนเผ่าฮิบรูเป็นชนเผ่าเซเมติก เดิมอยู่ทางตอนล่างของกลุ่มแม่น้ำยูเฟรติส ได้เดินทางเร่ร่อนอยู่เป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อหาที่ตั้งหลักแหล่งทำมาหากิน ในที่สุดได้มาถึงดินแดนแห่งหนึ่งมีชื่อว่า คานาน (Canaan) หรือที่ภายหลังเรียกว่า ปาเลสไตน์ (Palestine) ชาวฮิบรูได้เข้าไปตั้งบ้านเรือนปะปนกับชาวคานาน ดินแดนแห่งนี้เป็นบริเวณที่แคบเล็ก ๆ ทิศตะวันตกจรดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทิศตะวันออกติดกับแม่น้ำจอร์แดน มีขนาดกว้างประมาณ 25 ถึง 40 ไมล์ และยาวประมาณ 140 ไมล์

ในพระคัมภีร์เก่า (Old Testament) ชาวฮิบรูเคยเข้าไปในอียิปต์และตกเป็นทาสของชาวอียิปต์อยู่ระยะหนึ่ง โมเสสเจ้าชายหนุ่มชาวอิสราเอลเกิดขึ้นที่นั่น เขาเติบโตในพระราชวังของกษัตริย์ฟาโรห์ โมเสสมีชีวิตความเป็นอยู่ดีกว่าชาวอิสราเอลคนอื่น ๆ ซึ่งถูกชาวอียิปต์บังคับให้ต้องทำงานหนัก แต่โมเสสได้ต่อสู้เพื่อหยุดยั้งชาวอียิปต์ที่ทำร้ายข่มขู่คนงานชาวอิสราเอลจนโมเสสได้ฆ่าชาวอียิปต์ในการต่อสู้กันนั้นและเขาได้หนีไป ต่อมาโมเสสได้เป็นผู้นำของชาวอิสราเอล โมเสสได้เห็นพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า พระองค์บอกให้เขานำชาวอิสราเอลไปสู่ดินแดนใหม่ซึ่งเป็นของพวกเขาเอง เขาจึงกลับมาอียิปต์แล้วแสดงให้ฟาโรห์เห็นถึงความต้องการเป็นอิสระของชาวอิสราเอล โมเสสขู่ฟาโรห์ว่าถ้าไม่ทำตามจะได้พบกับพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าคือพระยะโฮวาห์ หรือพระเยโฮวาห์ จนในที่สุดกษัตริย์ฟาโรห์ผู้ทรงดี้อันได้ยอมปลดปล่อยชาวอิสราเอลเป็นอิสระ

Moses

The Young Prince. Born in Egypt, Moses the Israelite grew up in the Pharaoh's palace. He was better off than other Israelites, who were overworked by the Egyptians but he did not forget his own people. When he stopped an Egyptian from beating an Israelite worker, the Egyptian was killed in the fight, and Moses had to flee.

Leader of His People. In exile, Moses had a vision in which God told him to lead the Israelites to a new land of their own. Moses returned to Egypt and is shown here boldly demanding that the Pharaoh free the Israelites. Moses threatened him with God's power until the stubborn Pharaoh finally let the Israelites leave.

ที่มา : THE HISTORY OF OUR WORLD หน้า 76

อีกหลายปีต่อมา โมเสสนำชาวอิสราเอลผ่านทะเลทรายเพื่อค้นหาดินแดนใหม่ของพวกเขา จนชาวอิสราเอลท้อถอย โมเสสคำหนิพวกเขาว่าให้มีความเชื่อถือในพระเจ้า

บนภูเขาซีนาย โมเสสผู้ซึ่งอยู่ตามลำพังคนเดียวได้เห็นและได้ยินกฎหมายของพระเจ้าเป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ได้แกะบัญญัติสิบประการ (The Ten Commandments) บนแผ่นป้ายที่ทำด้วยก้อนหิน โดยประชาชนชาวอิสราเอลสามารถเรียนรู้ เชื่อฟังในบัญญัติสิบประการนี้

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า โมเสสได้เรียกคนอิสราเอลทั้งหมดเข้ามาแล้วกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ดูก่อนคนอิสราเอล ท่านทั้งหลายจงฟังกฎเกณฑ์และกฎหมาย ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวให้เข้าหูของท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้จดจำและกระทำด้วยความระมัดระวัง พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา พระองค์ทรงตรัสว่าเราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากแดนทาส

(1) อย่ามีพระเจ้าอื่นนอกเหนือจากเรา อย่าทำรูปเคารพสำหรับคนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น ด้วยเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าหวงแหนให้โทษบิดาตกไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชังเรากระทั่งสามชั่วสี่ชั่วอายุ แต่แสดงความรักมั่นคงต่อคนที่รักเราและปฏิบัติตามบัญญัติของเรากระทั่งพันชั่วอายุ

(2) อย่าออกพระนามพระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร ด้วยผู้ที่กล่าวพระนามของพระองค์อย่างไม่สมควรนั้น พระเจ้าทรงถือว่าไม่มีโทษหามิได้

(3) จงถือวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ ดังที่พระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้าทรงบัญชาไว้แก่เจ้า จงทำกรณงานทั้งสิ้นของเจ้าทุกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโต แห่งพระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำงานสิ่งใด ๆ คือเจ้าเอง หรือบุตรา บุตรีของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือโคของเจ้า หรือลาของเจ้า หรือสัตว์ใช้ใด ๆ ของเจ้า หรือแขกที่อยู่ในเมืองของเจ้า เพื่อทาสทาสีของเจ้าจะได้หยุดพักอย่างเจ้า จงระลึกว่าเจ้าเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และพระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้าได้พาเจ้าออกมาจากที่นั่นด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่เหยียดออก เหตุฉะนั้นพระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้าได้ทรงบัญชาให้เจ้ารักษาวินสะบาโต

(4) จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า ดังที่พระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้าทรงบัญชาเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนาน และเจ้าจะไปดีมาดีในแผ่นดินซึ่งพระเยซูหรือพระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า

(5) อย่าฆ่าคน

(6) อย่าล่วงประเวณีคัวเมียเขา

(7) อย่าลักทรัพย์

(8) อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

(9) อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน

(10) อย่าอยากได้บ้านของเพื่อน คือไร่นา ทาส ทาสี วัว ลา หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นของเพื่อนบ้าน

บัญญัติสิบประการที่พระเยซูหรือเจ้ามอบให้แก่โมเสสและชาวอิสราเอลมีผู้กล่าวว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักกฎหมายธรรมชาติ (Natural Law) บางท่านกล่าวว่า เป็นกฎหมายของพระเจ้า (God's Law)

ผลดีของการเชื่อฟัง

สูงวัยของท่านเพิ่มขึ้น สูงแก่ของท่านเพิ่มมากขึ้น ศัตรูผู้ลุกขึ้นต่อสู้ท่านพ่ายแพ้แก่ท่าน ท่านทั้งหลายอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธู์ของตัวเอง ผลของสูงวัยของท่านและผลแห่งพื้นดินของท่าน ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยซูหรือพระเจ้าของท่าน และระวังที่จะกระทำความผิดพระเจ้าจะทรงกระทำให้ท่านเป็นหัว ไม่ใช่เป็นหาง กระทำให้สูงขึ้นทางเดียว มิใช่ให้ต่ำลง

ผลสนองของการไม่เชื่อฟัง

พระเจ้าจะทรงบันดาลให้คำสาปแช่ง ความวุ่นวาย และการลบล้างมีขึ้นแก่กิจการที่ท่านกระทำจนท่านจะถูกทำลายและพินาศอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความชั่วซึ่งท่านได้กระทำเพราะท่านได้ทอดทิ้งเราเสีย พระเจ้าจะทรงบันดาลให้โรคภัยติดพันท่าน จนพระองค์จะทรงเผาผลาญ

ท่านให้สิ้นเสียจากแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น พระเจ้าทรงเขียนตีท่านด้วยความซบซอม และด้วยความไข้ ความอึกเสบ ความร้อนอย่างรุนแรง ด้วยดาบ ด้วยพายุร้อนกล้า ด้วยราชัน และสิ่งเหล่านี้จะติดตามท่านไปจนท่านพินาศ และฟ้าสวรรค์ที่อยู่เหนือศีรษะของท่านจะเป็นทองเหลือง และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก พระเจ้าจะทรงบันดาลให้ฝนในแผ่นดินของท่านเป็นฝุ่นและละออง ลงมาจากอากาศอยู่เหนือท่านทั้งหลายจนกว่าท่านจะถูกทำลาย

พระเจ้าจะทรงกระทำให้ท่านพ่ายแพ้ต่อศัตรูของท่าน ท่านจะออกไปต่อสู้เขาทางเดียว แต่จะหนีจากเขาเข็ดทาง และท่านทั้งหลายจะเป็นที่น่าสยดสยองยิ่งแก่บรรดาราชอาณาจักรทั่วโลก ซากศพของท่านทั้งหลายจะเป็นอาหารของนกในอากาศและสำหรับสัตว์ป่าในโลก และไม่มีผู้ใดจับได้ฝูงสัตว์เหล่านั้นไป พระเจ้าทรงเขียนตีท่านด้วยมีอิธิปต์ด้วยแผลร้าย ด้วยโรคลักปิดลักเปิดและด้วยโรคคัน ซึ่งจะรักษาไม่ได้ พระเจ้าจะทรงเขียนตีท่านด้วยโรควิกตจริต โรคตาบอด และให้จิตใจง่วงเหงิง ท่านจะต้องคลำไปในเวลาเที่ยง เหมือนคนตาบอดคลำไปในความมืด และท่านจะไม่มีความสำเร็จในหนทางของท่าน ท่านจะถูกบีบคั้นและถูกปล้นอยู่เสมอ และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย ท่านจะหมั่นหญิงคนหนึ่งไว้เป็นภรรยา และชายอื่นจะเข้าไปสมสู่กับนาง ท่านจะก่อสร้างเรือน แต่จะไม่ได้อาศัยอยู่ในนั้น ท่านจะปลูกสวนองุ่น แต่ท่านจะไม่ได้ใช้ผล คนจะฆ่าวีรของท่านต่อหน้าต่อตา ท่านจะมีได้รับประทานเนื้อวันนั้น เขาจะมาแย่งชิงลาไปต่อหน้าต่อตาท่าน และเขาจะไม่เอากลับคืนมาให้ท่าน ฝูงแพะแกะของท่านจะต้องเอาไปให้ศัตรูของท่านและจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย เขาจะเอาบุตรชายและบุตรหญิงของท่านไปให้แก่ประชาชาติอื่น ส่วนตาของท่านจะมองดูและมีคมวิ้งด้วยความอาลัยอาวรณ์ตลอดเวลา อำนาจน้ำมือของท่านก็ไม่สามารถจะป้องกันได้

ขอให้สังเกตว่าผู้ฝ่าฝืนกระทำผิดบัญญัติสิบประการดังกล่าว ไม่มีโทษประหารชีวิตหรือปรับเหมือนกฎหมายสมัยบาบิโลน หรือไม่มีสภาพบังคับ (Sanction) อย่างเช่นกฎหมายในปัจจุบัน

The Lawgiver. For years, Moses led the Israelites through the desert in search of their new land. When they were discouraged, he urged them to have faith in God. Alone on Mt. Sinai, Moses had a vision in which he heard God's laws. He carved these Ten Commandments on tablets so the people could learn to obey them.

ที่มา : THE HISTORY OF OUR WORLD หน้า 77